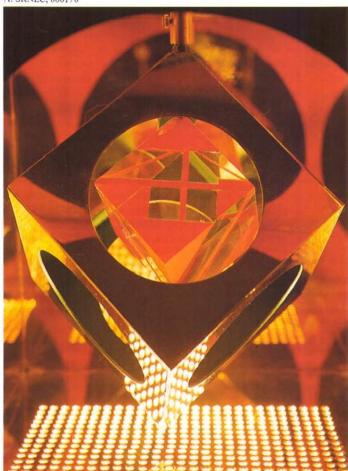

SRIMA, freska u apsidi crkvice Gospe Srimske

nađeno je više ranokršć. grobnica. U crkvama je otkriveno mnoštvo arhit. dijelova i ulomaka, na osnovi kojih su rekonstruirane oltarne pregrade, ciboriji, menze i prozori obiju crkava, zatim nadgrađe krsnoga zdenca sjeverne i propovjedaonica juž. crkve. Cjelovito je rekonstruiran strop južne crkve, oslikan raznobojnim biljnim i geometrijskim ornamentima u tehnici freske. Nedaleko od položaja nađeni su ilir. grobovi. — Srednjovj. selo S. spominje se poč. XVI. st., a u njegovu se sastavu nalazila danas ruševna crkvica Sv. Pavla. S od nekadašnjega sela nalazi se romanička crkvica

A. SRNEC, 080170

Gospe srimske iz XII/XIII. st. U apsidi je freska iz istoga doba koja prikazuje Majku Božju s djetetom u sredini, a sa strane likove Sv. Vida i Sv. Jurja (uz njega je prikazan orač).

LIT.: F. Dujmović i C. Fisković, Romaničke freske u Srimi, Prilozi – Dalmacija, 1959. – Z. Gunjača, Prižba – Srima, Šibenik, Kompleks starokršćanske arhitekture, Arheološki pregled (Beograd), 1971, 13. – Isti, Kompleks starokršćanske arhitekture na Srimi kod Šibenika, Arheološki vestnik (Ljubljana), 1978, 29. – Isti, Srima – kompleks kasnoantičke sakralne arhitekture (katalog), Šibenik 1985. – Z. Gu.

SRNEC, Aleksandar, kipar i plastičar (Zagreb, 30.VII. 1924). Pohađao je Akademiju u Zagrebu 1943 – 49. S arh. V. Richterom i I. Piceljom radi na opremanju jugosl. izložaba u zemlji i inozemstvu (Zagreb, Beograd, Beč, Stockholm, Hannover). Jedan je od osnivača grupe »EXAT 51« i potpisnik manifesta iz 1951. i 1953. Izlagao je na prvoj izložbi grupe u Zagrebu 1953 (slike, crteži). Opredijelivši se za apstraktnu umjetnost, lik. jezik podređuje osnovnim geometrijskim oblicima. Već 1953. konstruira prve kinetičke objekte (Prostorni modulator), da bi oko 1956. započeo eksperimente s pokretnim skulpturama i reljefima. Kraće se vrijeme (1959/60) bavio crtanim filmom. Od 1962. posvećuje se lumino-kinetičkim istraživanjima (Luminoplastika I), a od 1968. problematici cjelovita ambijenta. God. 1974-77. ponovo radi kinetičke skulpture u visoko poliranim kovinama, a eksperimentira i s čistim svjetlom. Geometrijska apstrakcija A. Srneca radikalizirani je oblik poslijeratne apstrakcije u modernoj hrv. umjetnosti. - Samostalno je izlagao u Zagrebu (1953, 1967, 1969, 1971, 1978, 1979, 1983, 1992), Beogradu (1953, 1956, 1968, 1971), Banjoj Luci (1972), Parizu (1959), Londonu (1960, 1961) i Mannheimu (1971).

LIT.: V. Richter, Kristl, Picelj, Rašica, Srnec, Buletin JAZU, 1953, 3-4. — T. Maroević, Polje mogućeg, u knjizi: Polje mogućeg, Split 1969. — Z. Maković, Svjetlosna ritmika Aleksandra Srneca, u knjizi: Oko u akciji, Zagreb 1972. — B. Bek, Aleksandar Srnec (katalog), Zagreb 1978. — J. Denegri i Ž. Košćević, EXAT 51, Zagreb 1979. — Z. Rus, Apstraktne tendencije u Hrvatskoj 1951—1961 (katalog), Zagreb 1981. — D. Grubić, Aleksandar Srnec, ŽU, 1983, 36. — Ž. Koščević, Grafika u Hrvatskoj, u katalogu: Jugoslovenska grafika 1950—1980, Beograd 1985. — J. Denegri, Apstraktna umjetnost u Hrvatskoj, II, Split 1985. — Ž. Kć.

STAGER, Jakob, minijaturist (prva pol. XIX. st.). U Zagreb dolazi 1840; do 1846. slika bidermajerske minijature u Zagrebu, Karlovcu, Varaždinu i drugim gradovima SZ Hrvatske, potom u Vojvodini do 1850. Pripisano mu je pedesetak minijaturnih portreta koje je oblikovao plošno, zatvorenom linijom, glatkim namazima čiste boje (portreti obitelji Eisenhut 1841. i Šišković; Natalija Ivančević, oko 1844; Nandor Szabo, 1849). Prevladavaju dvobojni odnosi: bijelo-crni, plavo-crni i crveno-plavi. S. je najistaknutiji minijaturist zagrebačkoga kruga.

LIT.: Slikarstvo XIX. stoljeća u Hrvatskoj (katalog), Zagreb 1961, str. 26, 215. – A. Simić-Bulat, Minijaturisti zagrebačkog kruga, Radovi IPU, 1972, 1–2. – P. Skutari, Karas i oko Karasa (katalog), Karlovac 1988, str. 6, 13. V. Fo.

STAGLIČIĆ, Marija, povjesničarka umjetnosti (Split, 9. XI. 1945). Diplomirala 1969. u Zadru, a doktorirala 1985. u Zagrebu. Od 1972. asistentica, od 1986. docentica na Odsjeku za povijest umjetnosti Filozofskoga fakulteta u Zadru. Od 1992. viša znanstvena suradnica na Institutu za povijest umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Istražuje probleme arhitekture i urbanizma XIX. i poč. XX. st. u Dalmaciji, te slikarstvo renesanse i baroka na zadarskome području.

BIBL.: Izgradnja gradskog sata u Zadru, Radovi. Filozofski fakultet — Zadar, 1976—77, 16; Zvonik katedrale u Zadru, Peristil, 1982, 25; Neogotička obnova franjevačkih samostana u Zadru, Radovi. Filozofski fakultet — Zadar, 1985, 24; Neostilska arhitektura u zadarskoj regiji, Prilozi — Dalmacija, 1985; Renesansno-barokna crkva Gospe od Kaštela u Zadru, Radovi. Filozofski fakultet — Zadar, 1986, 25; Nepoznata slika »Sv. Trojstva« u Polači kraj Zadra, Prilozi — Dalmacija, 1988; Graditeljstvo u Zadru od 1868—1918, Zagreb 1988; Doprinos sakralnoj arhitekturi u Zadarskoj regiji, Radovi. Filozofski fakultet — Zadar, 1990, 29; Doprinos sakralnoj arhitekturi 19. stoljeća na biogradskom području, Biogradski zbornik, I, Zadar 1990.

E. Hi.

STAGNUM → STON

STAHOV, Ljubomir, slikar, kipar i grafičar (Kamičani kraj Prijedora, 7. I. 1944). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1974 (Š. Perić). Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića i Lj. Ivančića 1974—78. Poslije 1970. slika u duhu lirske i gestualne apstrakcije. U sljedećem razdoblju pronalazi tematska uporišta u svijetu prirode, a njegovo plastično znakovlje poprima simbolične konotacije (*Zora*, 1977; *Bujanje*, *I*, 1981; *Prirodne vertikale*, *III*, 1981). Slijedi faza prožeta ekspresionističkom gestom i informelističkom obradom pikturalne tvari (*Oblik u nastajanju I*, 1983; *Događaj u prirodi X*, 1985). U skulpturi suprotstavlja prirodne i